

AMR

circular 73

AMICS DE L'ART ROMÀNIC

Filial de l'Institut d'Estudis Catalans

maig 1988

Institut d'Estudis Catalans

— Carne, 45-47 —

08001 Barcelona

EDITORIAL

Hem llegit, a la premsa diària, amb gran interès, la presentació de l'avantprojecte, de l'arquitecte Lluís Nadal i Oller, per a dignificar l'entorn del monestir de Sant Pau del Camp. Un dels centres de la vida religiosa barcelonina des del segle X, i a la vegada tomba del comte Guifré II (+ 912). Edifici que, tot i la seva mil·lenària història, ha conservat fins als nostres dies una part important de les construccions romàniques.

Ens ha sobtat, d'aquest avantprojecte, el desig de construir, al costat de l'absis de l'església i en el lloc de l'antic cementiri, un llac amb finalitats de defensa, d'aquesta part de l'edifici, de les agressions de les persones. Hem quedat astorats d'aquesta evocació "historicista" dels aiguamolls existents a la zona fins fa pocs segles, o de les periòdiques inundacions, fins ara, d'aquest àmbit situat quasi a nivell de l'aigua del mar, i amb difícils problemes de drenatge. La realitat serà, si es construeix, que no es podran admirar, a tanta distància, les mènsules de l'absis, i que, a l'estiu, els agressors del patrimoni arribaran a les pedres de l'absis, a més de banyar-se. L'estanyol no serà cap mena de "mur i vall" per als enemics dels béns culturals.

No som contraris a la dignificació de l'entorn de Sant Pau del Camp, perquè la importància històrica del monument mereix una millor sort de la que ha tingut al llarg dels segles. No oblidem que és un dels edificis romànics millors i més ben conservats de Barcelona, i el seu claustre, de característiques molt peculiars, s'ha de valorar molt més del que s'ha fet. Tota obra de millora i de conservació serà ben rebuda, sempre que no comporti solucions, poc reeixides, i alhora difícils per a un acurat manteniment.